

Συνέντευξη

“Η κεραμική είναι ένας αγώνας με τα στοιχεία της φύσης” Μιλάει στην “Α” η Κεραμίστρια Μαίρη Χατζηνικοδή

Ήταν μια εποχή που το Μαρούσι τα βράδια φωτιζόταν από τη λάμψη της δημιουργίας. Ο πηλός, έπαιρνε σχήμα και ψυχή από τα έμπειρα χέρια των αγγειοπλάστων που ώρες ατελείωτες δούλευαν πάνω από τη φωτιά μέχρι να ολοκληρώσουν το δημιούργημά τους.

Εκείνη την εποχή αναπαύει με τρυφερό νοσταλγία η κεραμίστρια Μαίρη Χατζηνικοδή, έργα της οποίας παρουσιάζονται στη φετινή 40ή Πανελλήνια Έκθεση Κεραμικής σε ένα ειδικό αφιέρωμα στη γνωστή Ελληνίδα κεραμίστρια.

Το όνομα της Μαίρης Χατζηνικοδή δεν συνδέθηκε τυχαία με το Μαρούσι.

Εδώ, στην κεραμιοπολή αυτή, έστησε στη δεκαετία του '50 το εργαστήριό της, στο οποίο δούλεψε για περισσότερα από δέκα χρόνια. Η συνομιλία μας με τη σημαντική αυτή καλλιτέχνηδα, που άφησε ανεξίτηλη τη σφραγίδα της στην τέχνη που αγάπησε, είχε μια “μυστηριακή γοητεία”. Την ίδια που αποπνέει η επαφή με τον πηλό και η προσπάθεια να τιθασεύσεις την αρχέγονη πρώτη ύλη.

Η Μαίρη Χατζηνικοδή γεννήθηκε το 1928

– Κυρία Χατζηνικοδή, η τέχνη της κεραμικής σας έδειξε νέους ορίζοντες έμπνευσης;

– Ασφαλώς με ότι κι αν καταπιστεί κανείς, αν θέλει να φτάσει στην καρδιά του πράγματος, σίγουρα του ανοίγονται νέοι κόσμοι.

– Τι ήταν αυτό που από την πρώτη στιγμή σας κέρδισε στην κεραμική;

– Χάνεις αυτήν την ταύτιση, όταν αμφιβάλλεις, τότε ξίσαι πράγματι δυστυχής.

– Πώς συνδέθηκε τ' όνομά σας με το Μαρούσι;

– Όταν γύρισα από τις σπουδές μου στην Ιταλία, μη έχοντας προσωπικές ρίζες στο χώρο της κεραμικής, στράφηκα προς το Μαρούσι που ήταν ο μόνος τόπος όπου μπορούσες ν' ασκήσεις την

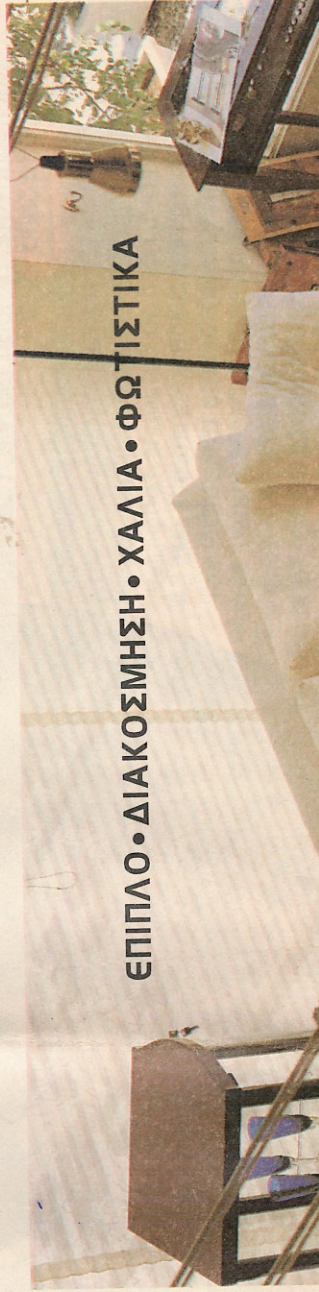
στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Σχολή Καλών Τεχνών και με υποτροφία σπούδασε στην Ρώμη στην Accademia Di Belle Arte, από το 1955 έως 1958 με αντικείμενα την τοιχογραφία, τη ζωγραφική και τη διακοσμητική εσωτερικού χώρου.

Εκεί, στην Ιταλία, παρακολούθησε μαθήματα και σε άλλες σχολές πάνω στην κεραμική. Όπως λέει και η ίδια, για έναν άνθρωπο που έχει τελειώσει δύο ανώτατες σχολές, η τέχνη αυτή ήταν ένα πεδίο ανοικτό που την κέρδισε ολοκληρωτικά.

Δεν παραλείπει όμως να επισημάνει ότι πρώτος της δάσκαλος που της μετέδωσε τις πρώτες γνώσεις γενικά για τις τέχνες, ήταν ο σύζυγός της, ο ζωγράφος Πάνος Σαραφινός.

Από το '59 που επέστρεψε στην Ελλάδα, εργάστηκε πάνω στην προσωπική καλλιτεχνική έρευνα, ενώ για 30 χρόνια ήταν καθηγήτρια καλλιτεχνικού μαθήματος στο Αμερικανικό Κολλέγιο.

Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές πανελλήνιες και διεθνείς εκθέσεις και έχει θραυτευτεί για το έργο της.

ΕΠΙΠΛΟ • ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ • ΧΑΛΙΑ • ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ

του σ' κυρίως, αγγειοπλα-
στης τότε ονομαστός και κα-
ρός. Με βοήθησε όσο μπο-
ρούσε για να κάνω την κερα-
μική μου, την οποία δεν κα-
ταθάβαινε, αλλά με το ένστι-
κτό του την αισθανόταν.

λών και ερευνών. Έχω ερευ-
νήσει πολύ αυτό το χώρο, που
δεν τελειώνει.

Είναι ένας αγώνας με τα
στοιχεία της φύσης, που παρ'
όλο που γίνεται σε μικρο-
γραφία δεν παύει να έχει μι-
στηριακή γοητεία.

— Έχετε νοιώσει ποτέ πως
η κεραμική είναι η τέχνη, που
καθώς ρέει, φέρνει τον άν-
θρωπο κοντά στο Θεό;

— Κάθε τέχνη μεταφέρει
τον άνθρωπο από τις καθ-
μερινές τετριμμένες ασχο-
ήλιες του σε χώρους πιο
πνευματικούς. Μ' αυτήν την
έννοια μπορούμε να μεταχει-
ριστούμε αυτήν την έκφρα-
ση. Και σχετικά με την κερα-
μική, νομίζω πως ο πλάσμος
και η φωτιά τη φορτίζουν με
τις αιώνιες δοξασίες περι-
δημιουργίας.

— Πότε ένας καλλιτέχνης
είναι ευτυχιμένος; Ποιές ή-
ταν οι πιο ευτυχιμένες στιγ-
μές στην καριέρα σας;

— Την ώρα που δημιουργεί,
την ώρα που επικοινωνεί με
το όποιο υλικό του και ταυτο-
χρονα με το όραμά του. Την
ώρα που δεν ξεχωρίζει το
έργο από τον εαυτό του.
Όταν αντίθετα δεν επιτυγ-

του σ' κυρίως, αγγειοπλα-
στης τότε ονομαστός και κα-
ρός. Με βοήθησε όσο μπο-
ρούσε για να κάνω την κερα-
μική μου, την οποία δεν κα-
ταθάβαινε, αλλά με το ένστι-
κτό του την αισθανόταν.

— Ποιές είναι οι ωραιότε-
ρες αναμνήσεις σας από το
Μαρούσι των περασμένων
δεκαετιών;

— Αυτό που άρεσε σε μένα,
ας μην παραβλέγουμε ότι
μπορεί να είναι καθαρά υπο-
κειμενικό. Γιατί εγώ έκανα
κεραμική και δεν είχα το σπι-
τικό μου στο Μαρούσι.

Οι ωραιότερες όμως ανα-
μνήσεις μου είναι ότι το Μα-
ρούσι ήταν ένα χωριό κερα-
μικό με φωτιές και καμίνια α-
ναμμένα σχεδόν κάθε βράδυ.
Ότι είχας ν' αντιμετώπιζεις
μεγάλες δυσκολίες και κού-
ραση σε όλα τα στάδια της
δουλειάς. Όταν όμως τελει-
ώνες, αισθανόσουν νικηφό-
ρος.

— Νομίζετε πως σήμερα η
ελληνική κεραμική υστερεί
σε σύγκριση με το παρελθόν;

— Δεν πιστεύω ότι σήμερα
η ελληνική κεραμική υστερεί.
Πιστεύω ότι έχει προωθηθεί,
πολλοί άνθρωποι έχουν μπει
στο χώρο και έχουν βάλει τη
σφραγίδα τους.

Εγώ θλέπω μια ανοδική
πορεία στην κεραμική, παρ'
όλο που στη χώρα μας δεν υ-
πάρχει εκπαίδευση γι' αυτήν
την τέχνη. Από την άλλη με-
ριά, η εμπειρία των νέων που
σπουδάζουν στο εξωτερικό,
μπολλιάζει την τέχνη με νέα
στοιχεία.

— Ποιά συμβουλή θα δίνα-
τε στους νεώτερους κεραμι-
στες;

— Εγώ σαν καθηγήτρια και
σα μάνα δεν έδωσα ποτέ μου
συμβουλές. Πιστεύω στη συ-
ζήτηση, όχι στη συμβουλή.

Μόνο η ίδια η ζωή σου και
το έργο σου μπορούν να
βοηθήσουν, τίποτα άλλο.

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΤΖΕΦΡΟΝΗ

Αλε. Αραβαντινού

Λ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 77 - 79 ΧΑΛΑΝΔΡΙ Τ.Κ. 124 56 (ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΜΕΙΩΝ) ΤΗΛ.: 6844610 ΚΙΝ.: 093-717092